

1932 - 1934/35 פעיל במועדון אגרוף גרמני; אונהאוס מדווח:

"מגיל עשר הייתי מתאגרף במועדון אגרוף גרמני. יום אחד, בערך ב-1934, המנהל אמר לנו - לי ולמאמן ועוד אחד - שאנחנו לא יכולים להמשיך להתאגרף במועדון כי אנחנו יהודים."

הוא עובר להכח אסן בבית הנוער היהודי הוגו האן הכניסה למועדון הנוער של הבונים בזכות קבוצת הכדורגל הפעילה שלהם; למעשה הבונים דרור "בוני החירות" 1935 סיום כיתה ט' בבית הספר היסודי היהודי פועלים במחסן הבדים של החברה היהודית M.&E. גנס ב-10.11.1938, פוגרום בנובמבר באסן, הוא מקבל אזהרה מחברו קרל-היינץ וכך נמלט ממעצר דצמבר 1938 ניסיון בריחה בבורקן מעבר ל "הגבול הירוק" להולנד נכשל 1939-5-17 באסן במפקד המיעוטים 1939 האשרה עברה הכשרה בניידורף; כאן הוא משתייך לקבוצה הציונית, עבד גם במחנות פילגרם ובירוואלדה, ואז עבר לאלגות וגוט סקבי

עליה בת — סונדרהאצ'שאהר השביעי — תחבורה פרגוואי
באוגוסט 1940, אונהאוס כבר היה ברשימת המאפילים לעלייה בת סונדרהאצ'שאהר השביעית על ה-SS PACIFIC, אך הוחלף בחמישה חברים חסרי אזרחות, שנחשבו בסכנת הכחדה.

האח וולטר בחומרי ההוראה הלא-ציוניים של השירה עבור קבוצות מהגרים בגרוס-בריסן 21.5.1941 סגירת משרדי החלוז, משרד פלשתינה ובחדש ברחוב מיינקשטראסה 10, שינוי לרחוב קנטשטראסה 158

סגירת אחוזת סקבי
צו רשמי באביב 1941 לפירוק מחנות החשרה; שינוי שם המחנה שעדיין קיים ל"מחנה עבודה יהודי"; העברה למחנות נוינדורף אימ סנדה, בילפלד ופאדרבורן שעדיין קיימים; אך רבים גם שבו לערי הולדתם. 13.4.1942 אלפרד אונהאוס מגוט סקאבי, פרידרסדורף עם

וונדה
אורנוביץ'

<http://spureninvest.de/2022/12/04/0r0n0wicz>

וונדה < למחנה האימונים והפריסה של פאדרבורן, גרונר וג בפאדרבורן, הכוורים מחויבים לעבוד עבור העיר.

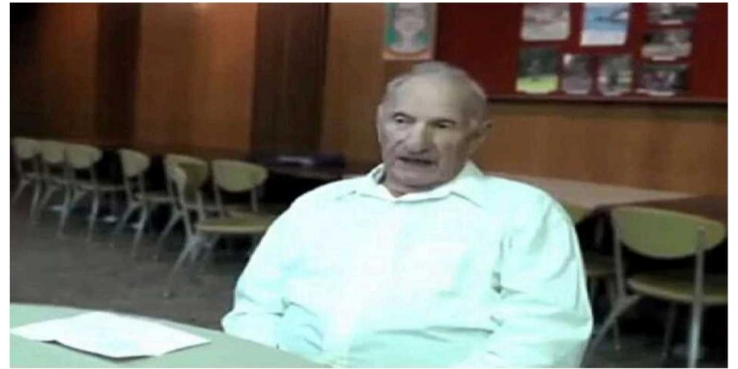
חוק נובמבר 1942 נכנס לתוקף: "כל מחנות הריכוז ברייך יפחררו מיהודים וכל היהודים יוגרשו לאושוויץ ולולובלין."

מרץ 1943 "פעולת מפעל ארצית", כל ה"יהודים המלאים" שעדיין מועסקים במחנות עבודה ומפעלים חשופים למאמץ המלחמתי, נעצרים ונכלאים ב

מחנה ריכוז לאושוויץ ול "ממשל הכללי" 27.2.1943 צו מווילהלם פיצר (1893-1945), ראש המחלקה היהודית בסניף הגסטפו בבילפלד, לפרק את "מחנה העבודה היהודי בפאדרבורן" ולהביא את האסירים ויהודים אחרים

עקבות בווסט < <https://spureninvest.de> — יהודים בווסט **רקלינגהאוזן** אונהאוס אלפרד

X פרנץ-יוזף ויטשטאם

אוני אונהאוס בחדר האסיפות של קבוץ נצר סרני 2014
בהקלטת עדויות לרגל יום השואה
(התמונה הופקה כהקרה ע"י ארי ליפניסקי — שכן של אוני בקבוץ - מתוך סרט העדויות של קבוץ נצר סרני.)

אלפרד אהרון אוני אונהאוס
*20.2.1922 באסן; 2016 דולר בישראל
לאום גרמני
דת יהודית
האב מוזס אונהאוס *12.11.1876 בוונגן, קונסטנס; סיטונאי חביות; 7.5.1942 בקולמהוף
אם הדוויג כהן *24.3.1889 בויקרתברג; 6.5.1942 בקולמהוף

אחים ואחות
הנס שמואל אונהאוס *1918; \$9.8.1927 באסן
וולטר דייוויד אונהאוס *22.5.1920 באסן; \$ אפריל 1943 אושוויץ;
עיסוק -

כתובות: אסן, דריילינדןשטראסה 55
נישואין **מנצ'י**
< <http://spureninvest.de/2024/06/17/ferenc>
מנצ'י < *9.3.1927 בסיגט, טרנסילבניה
ילדים

מיקי אונהאוס
דליה אונהאוס
חיים נוספים

פסחא 1927 בית ספר יסודי ישראלי בסקנסטראסה באסן כתובת מגורים 1927: אסן, דריילינדןשטראסה 55 שחקן נוער בשאלקה 04, דיווח על בנו מיקי אונהאוס 2023: "אבא שלי, כפי שאתה יודע, היה משוגע על ספורט ובמיוחד כדורגל. בנעוריו שיחק בנבחרת הנוער הגרמנית של שאלקה, שמאוחר יותר, בצורה שונה לחלוטין, אף הפכה לרגע אלופת אירופה."

"סטודנטים לתנ"ך". היו גם לאומנים פולנים בבונה, והתקיים מאבק בין הקומוניסטים הגרמנים ללאומנים הפולנים על עמדות במחנה. הפולנים שנואו את היהודים. והגרמנים הזדהו איתם, אפילו עזרו להם. לדוגמה, 5 שבויים - Find ו-2 פולנים - תכננו לפרוץ מהמחנה. אחד הפולנים הודיע לאס אס והחמישה נעצרו. החקירה גילתה כי יהודי נוסף - החשמלאי סאלק - היה מעורב בתכנון. הוא קיבל את המשימה לכבות את החשמל במהלך הבריחה. הוא גם נעצר. לאחר מכן עבר מהתת-קרקע הפוליטי לזקפט, יהודי "פושע" שהיה במחנות ריכוז מאז 1938 ושמר על "קשרי עסקים" עם האיש אס אס רקרס, שהיה אחראי לכך

שחרר. לילה אחד, רקרס הגיעו לבלוק שלנו - בלוק 11 - כדי לקבל את השוחד. צפיתי כשפיפל הוציא קופסה מתחת למיטה שלו ונתן זהב לאיש האס אס. לאחר מכן סאלק שוחרר וחזר לבלוק. לאחר זמן מה, השלושה נתלו. יום אחד חזרנו מהעבודה וראינו שלושה עצים תלויים ברשימת הקריאה. עמדנו בתור. ואז הביאו את שלושת היהודים - ביניהם **ליאו**

יהלום
</http://spureninvest.de/2021/01/23/diamant-leo
>
פרדי'ס
>
<http://spureninvest.de/2020/12/21/diamant-fred>

אח - ותלה אותם. אחד מהם צעק לפני מותו, "יחי החירות!" וליאו צעק:

"אנחנו האחרונים!

הרם את הראש!

אל תאבד את המורל שלך!

זה המופע האחרון!

אתה תשרוד!

אל תתן לזה להרוס אותך!"

אחרי שהם נתלו, כולנו היינו צריכים לעבור אותם.

בערב, הם הוסרו."

פינוי אושוויץ

מאושוויץ לניקולאי

18.1.1945 פינוי שלושת מחנות אושוויץ; כ-60,000 אסירים; ממחנה הריכוז מונוביץ' כ-10,000 אסירים בעשר טורים בצעדת המוות לאורך 42 ק"מ ממונוביץ' לניקולאי; היהודים הגרמנים נכנסים לעמודה הראשונה של 1000.

לינה בניקולאי, מפעל לבנים ריק

הילדה צימצ'ה, אשתו המאוחרת של פיזה ארנסט צימצ'ה (קיבוץ נצר שרני), מדווחת:

"אפרים (הורסט גולדשמידט >

<https://Zspureninvest.de/2022/10/26/הורסט/> היה חלש מדי ללכת. לאורך כל הדרך, כמה ימים, קילומטרים רבים, חבריו לקחו אותו באמצע ותמכו בו. ללא התמיכה ההדדית, היינו אבודים."

איזידור פיליפ
>
<http://spureninvest.de/2020/0Q/13/13/philipp->

מהשכונה לבילפלד עד 1 במרץ, כלומר יומיים לאחר מכן, שם היו צריכים להגיע ל"אולם איינטרכט" עד השעה 13:00 לכל המאוחר.

נזירים פרנציסקנים מציעים להחביא אותו במנזר. הוא מסרב בגלל האיום הסחטני ("יירי באחרים") מצד הגסטפו.

1-31943 פירוק מחנה העבודה פאדרבורן; ברכבת לבילפלד; באוטובוס למחנה האספה זאל בבית החברה "איינטרכט" בקלוטרפלאץ

2-340 בשעה 1943 בקרון משא סגור, הובלה את בילפלד דרך הנובר - ארפורט - דרזדן לאושוויץ עם כל 98 הכוורים ממחנה העבודה

31943 הגעה ובחירה לאושוויץ; **ארנסט מישל >**
<http://Ernst> **מישל <** מדווחים:

"כעת היו שתי שורות, שתיהן מתקדמות לאט. גברים בצד אחד, נשים בצד השני.... איסי התקרבה לידי. הוא היה אחד המנהיגים הכריזמטיים והאמינים ביותר בפדרבורן. הוא היה דינמי, אופטימי ותמיד עוזר. הוא היה חזק כמו שור. הוא התחתן עם לילו בפאדרבורן, כמה שבועות לפני הגירוש שלנו. היא כבר הייתה בצד השני. דמעות זרמו על פניו. נגעתי בו. הוא רק הנהן."

3.3.1943 אלפרד לבונה-מונוביץ, שם מקועקע מספר האסיר 105004 מאושוויץ על זרועו השמאלית

41943 אח וולטר פון גרוס-ברייזן דרך ברסלאו (5.3). לאושוויץ 61943 האח וולטר מקבל את מספר האסיר של אושוויץ 107029

אלפרד אונהאוס ביחידות עבודה שונות: עמוד תחבורה, חיטוי בבית החולים של מונוביץ, בניית שלד באתר הבנייה בבונה, קומנדו חשמלאי; פיקוד כבלים; פיקוד המלט

ההתנגדות במונוביץ'

אלפרד אונהאוס נזכר בהתנגדות:

"היה אחד שלא בגד בדבר: איש מניסה, שמו היה גרוס. הוא הקשיב לרדיו האנגלי ואמר שהאיטלקים נכנעו. החדשות הללו עדיין לא הגיעו ל-SS. כאשר החדשות הגיעו לגסטפו, הם החלו לחקור את המקור והגיעו לגרוס. אבל הוא נשאר בשקט. הם שמים אותו ב"בונקר עמידה" למשך חמישה ימים, שהוא בונקר העמידה, בונקר שבו אי אפשר לשבת או לעמוד זקוף, אלא להתכופף. אחר כך תלו אותו בידיהם והכו אותו עד שהתעלף. ואז הורידו אותו ושפכו עליו מים; והוא לא אמר כלום. ואז הוכה ב-50 מלקות - מחוסר הכרה, אך התעורר - ונשאר בשקט. לכן הגסטפו עצמו הגיע למסקנה שהוא אינו יודע, שאם לא ידבר לאחר טיפול כזה, אין לו מה לומר. אז לקחו אותו לחדרי בית החולים, שם טיפלו בו עד שהחלים במידה מסוימת ויכול היה ללכת. אבל הוא מת במצעד המוות." "היו תנועות תת-קרקעיות בבונה. אנחנו הציונים ערכנו מסיבות עוג שבת מתחת לאדמה. הקומוניסטים היו החלטיים במחנה. הם היו בעיקר קומוניסטים גרמנים. הם היו מנהיגי הגושים ופקידים נוספים. הם היו אסירים פוליטיים (האסירים בבונה חולקו ל"פוליטיים", "פושעים", "אסוציאטיים"

</isidor-2> מדווח:

ב-18 בינואר 1945 הגיעה מצעד המוות לגליביצה. **תיאור להמן**

<http://spureninvest.de/2022/10/izi/lehmann-the0> וגררתי איתי אסיר, צעיר וחלש, לגליביצה, 80 קילומטרים בשלג עמוק. כל מי ששכב נורה על ידי אנשי האס אס שרכבו על אופנועים. **גליביצה**

19.1.1945 הגעה לצומת הרכבת בגליביץ. מגליביצה בעגלות משא ועד למחנות ריכוז במערב כמו בוכנוולד, ראונסבריק, מאוטהאוזן "משם - בעגלות פחם פתוחות ובטמפרטורה של 15 מעלות מתחת לאפס - החל המסע דרך פולין, צ'כוסלובקיה ואוסטריה חזרה לגרמניה."

מצעד המוות לגפרסדורף

21.4.1945 לאחר יומיים של המתנה בקור הקפוא, 3000 אסירים נאלצים להתחיל מצעד מוות בן שבוע למחנה גפרסדורף, מחנה משנה של KL Groß Rosen; ביניהם החברים:

ווילי חנן אנסבכר >

<https://spureninvest.de/2023/05/27/ansbacher-willy>, **אריך אוארבך >**

<https://spureninvest.de/2020/0Q/17/auerbach>, **אריך, גונטר באר >**

<http://spureninvest.de/2023/03/OQ/baehr-quenther>, **דייוויד**

<http://spureninvest.de/202zi/06/15/ceder-david>, **ארז >**

<https://spureninvest.de/2023/03/09/c0ppel-wemer>, **קופל ורנר >**

<https://spureninvest.de/2023/06/04>, **בנג'מין פיין >**

<http://spureninvest.de/2024/06/16/goldmann-michael>, **מייקל מיקי גולדמן >**

<https://spureninvest.de/2022/10/26>, **הורסט גולדשמידט >**

<http://spureninvest.de/2022/0225/heilbronn-emil>, **גולדשמידט-g0ldschmidt, אמיל היילברון >**

<https://spureninvest.de/2023/03/27/heyman-arich>, **היימן אריך >**

<https://spureninvest.de/20206/3/22/maschkows-ki-gerhard>, **גררד מאשקובסקי >**

<https://spureninvest.de/2022/10/26>, **אברהם מטוסאק >**

<https://spureninvest.de/2022/10/26>, **הנס נבל >**

<https://spureninvest.de/2022/10/26>, **הנס נבל-הנס, אלפרד**

אונהאוס

<https://spureninvest.de/2022/09/29/ohnhaus-alfred>, **אלפרד, אלפרד/ >**

<https://spureninvest.de/2022/10/26>, **אלברט/ >**

ניצול אחד מדווח:

ב-21 בינואר נאלצנו להמשיך ברכבת. 4500 שבויים הועמסו לעגלות פתוחות, שבתוכן נדחסו 100 עד 130 אנשים. היינו צריכים להמתין 30 שעות ליציאה, עם טמפרטורות שנועות בין 15 ל-20 מעלות מתחת לאפס. ואז, לאחר 15 קילומטרים בלבד, הרכבת עצרה. האסירים קיבלו הוראה לעזוב את העגלות מיד. כל מי שגפיו התקשו מהקור, כך שלא יכול היה לעזוב את הרכב מספיק מהר, נורה."

אלפרד אונהאוס מדווח:

"למחרת בבוקר לקחו אותנו - כשלושת אלפים אנשים - לתחנת הרכבת, שמו אותנו בקרונות משא פתוחים, ונסענו לדרך. היינו בדרכים בערך יומיים. לא היה לנו מה לאכול, אבל שתינו שלג. חצי מהנוסעים קפאו בדרך - כל אלה שהיו במעגל החיצוני של הרכב; כל אלה שעמדו בפנים היו בחיים. באיזשהו שלב הרכבת עצרה. הם הורו לנו לרדת. זו הייתה הפעם הראשונה שערמתי גופות לתוך בור: שתיים באורך, שתיים מעליו בצדדים."

21.1.1945 יציאה מגליביצה; לאחר כמה קילומטרים הרכבת מתקלקלת.

מאז, ורנר קופל מצליח להימלט מאחורי גליביצה.

23.1.1945 מיקי גולדמן עוזב יחד עם חבריו וילי אנסבכר ואריך אלי היימן. ביום השלישי, השלושה יצאו לכפר ויילופולה ממש לפני ריבניק.

המסלול הנוסף דרך: ריבניק, ראטיבור, ליזיצצה, פרודניק, ניסה, פרנקנשטיין, קלודזקו, לנגנביאלו, דז'רזוניאוב, ולברז'ק, וייסנשטיין

20.2.1945 הגעה ללנדשוט,

מלנדשוט דרך פלינסברג, הרשברג (ילניה גורה), פרידברג עד גפרסדורף, ליד גרייפנברג

מרץ 1945 הגעה למחנה העבודה הכפוייה גפרסדורף-דורנהאו ליד אופולה, משרד שמלט במחנה העבודה ריזה בוויסטייהרופ, תת-מחנה של ק.ל. גרוס-רוזן, מתוך 3000 נאמר כי רק 280 הגיעו לשם

ראטיבור

אלפרד אונהאוס מדווח:

"אלה שנשארו מאחור—היינו בערך אלף וחמש מאות—הובלו דרך היער, והמתים נשארו ליד הדרכים. אני חושב שהם שרפו אותם מאוחר יותר, כשהלכנו ביער, פתאום שמענו יריות. לא ידענו מי יורה, וגם אנשי האס אס שהובילו אותנו לא ידעו. אם הם פרטיזנים, למה היו יורים בשבויים? ואם הגרמנים שרצו לחסל אותנו, מדוע גם האס אס ברחו? הייתה פאניקה, וכולנו רצנו דרך היער. רצתי עם איש SS כי חשבתי שהוא לא ייפגע ואני אשרוד בגללו. כ-500 אסירים נהרגו מיריות אלו.

עזבנו את היער והמשכנו לראטיבור לצעד. הגענו לשם בערב ואמרתי: זה היום הכי יפה בחיי! עבר בערך שבוע מאז שעזבנו את בונה. השבוע היינו רעבים וקפואים מאוד, וכאן שמו אותנו בכלא אמיתי, שהוא מחומם ויש בו מטבח אמיתי!"

הירשברג

אלפרד אונהאוס מדווח:

"בערב הגענו להירשברג, המחנה הנטוש. היו תנורי ברזל גדולים. היו לנו תפוחי אדמה שהנחנו על הכיריים, ומים גם חימום בשבילנו. אפרים הורסט גולדשמידט >
<http://spureninvest.de/2022/goldschmidt-horst/26/10>
 יושב ליד הכיריים, ומים רותחים נשפכו עליו והיו לו כוויות קשות ברגל. היה איתנו רופא - ד"ר ביילין מפלשוב. הוא אמר שצריך להשתין על הפצע, ועשינו את זה."

האסון של לנדשוט

מותו של גינטר בר >
<http://spureninvest.de/2023/03/09/baehr-guenther>
בלילה שבין 20.21.2.1945 סמוך ללנדשוט, תת-מחנה של KL Groß Rosen; חברת האס אס Deutsche Erd- und Steinwerke GmbH (DEST) בלנדסהוט השתמשה ברכבת תת-קרקעית מערכת סטאדים. בשנים האחרונות של המלחמה, כמה חברות שהפכו לייצור נשק העבירו את ייצורן לכאן.

אלפרד אוהני אונהאוס >

<http://spureninvest.de/2022/09/29/ohnhaus-alfred>
 </alfred> דיווחים

"יום אחד הגענו ללנדשוט. היינו בערך שבע מאות אנשים. שם שמו אותנו במנהרה של מכרה ללילה.... הם סגרו את הדלת מאחורינו. אחר כך פתחו אותנו והביאו לנו אוכל. זה היה מרק שארגנו עם הדיירים. ושוב הם סגרו את הדלת ויצאו. נשארו במנהרה ופתאום הרגשנו מחנקים. לא, הם לא התכוונו להרוג אותנו, אבל המפעל שבדרך כלל היה דוחף אוויר למנהרה כשהם עבדו שם לא עבד בשבילנו. רצנו קדימה לסוף המנהרה. היו בנג'מין פיינגרש >
<http://spureninvest.de/2023/06/04/fein>
 גרש-בנימין <.

> Günter Bähr
<http://spureninvest.de/2023/03/09/baehr>

</guenther> ברנד אופנהיימר >

<http://spureninvest.de/2023/03/15>
 אופנהיימר-ברנד <.
 > דיוויד סידר

<http://spureninvest.de/2024/06/15/ceder-david>
 </david>, הרש (אריך) אורבך >
<http://spureninvest.de/2020/09/17/auerbach-erich>

</erich> ואפרים (הורסט גולדשמידט >
<http://spureninvest.de/2022/10/26/goldschmidt-horst>
 </goldschmidt-horst>), הם עמדו בדלת. וחזרנו, אולי היה שם יותר אוויר, אולי יש שם יציאה. אבל זה לא היה המצב. הראשון הלך לחזית, דוד סידר, ולא חזר, הוא התעלף. הלכתי אחריו, פניתי אל הקיר ונשמתי את הלחות של האבן, אבל גם התעלפתי.

למחרת בבוקר התעוררתי והרגשתי גופות שוכבות עליי. חלקם מתו מחנק, אחרים מתו כי נדרסו על ידי חבריהם שרצו לצאת. כשלוש מאות אנשים מתו במנהרה זו, כולל שניים מהקבוצה שלנו: Günter Bähr < <http://spureninvest.de/2023/03/09/baehr-guenther/>
 </spureninvest.de/2023/03/09/baehr-guenther/> Bernd Oppenheimer-
<http://spureninvest.de/2023/03/15/bernd-oppenheimer-bernd/>
 </oppenheimer-bernd/>."

לפי בנגו פיינגרש, ברנד אופנהיימר נותר עם פציעות רגליים קשות ב-HKB מונוביץ לפני הצעדה ונורה על ידי ה-SS(?)
 Geppersdorf Groß-Rosen-Außenlager
 מרץ 1945 הגעת הקבוצה סביב אוני אונהאוס, יחד עם בנימין פיינגרש, הורסט גולדשמידט ואריך אורבאך למחנה העבודה הכפויה גפרסדורף-דורנהאוז ליד אופולה, "Dienstöstelle" "Schmelt" למחנה העבודה ריזה בוויסטגיירהוף, תת-מחנה של KL Groß-Rosen; שבעה מחנות עבודה הוקמו בשלזיה תחת פיקודו של בריגדפיהרר אס אס אלברכט שמלט.
 2.5.1945 מותו של הצ'אואר מאמיל היילברון מפאדרבורן >
<http://spureninvest.de/2022/05/22/heilbronn-emil/> im

מחנה עבודת כפייה גפרסדורף-דורנהאוז ליד אופולה, משרד שמלט (צוותי בנייה)

11.4.1945 בנימין פיינגרש (מס' 77004) וכן הפאדרבורן חאוורים אברהם מטושאק (מס' 77016) והנס נבל (מס' 77019) ואלפרד סטילמן (מס' 77028) ברשימת היהודים שיועברו מתת-המחנה גפרסדורף בגרס-רוזן לתת-מחנה ברונליץ, למפעל הנשק של שינדלר במוראביה.

רשימת שינדלר

בא לבקר אותי. חיבקנו ובכינו בערך חצי שעה, היינו כמו ילדים."

הם נוסעים מליכטנאו דרך הנובר לברגן-בלזן, שם פוגשים **אט**
ליאו **אנגל**
<http://spureninvest.de/2023/03/27/engel-leo>
 ,
 עודד אותם להגיע לגרינגסהוף ל "קיבוץ בוכנוולד".

אונהאוס נזכר:
כשראה אותנו, ויתר על כל ענייניו בברגן-בלזן ודחף אותנו
להתאחד בקיבוץ בוכנוולד בגרינגסהוף כדי להגר משם
לישראל. עד היום אנחנו יחד בקיבוץ הזה."
"קיבוץ בוכנוולד (2)" בגהרינגסהוף
"קיבוץ בוכנוולד (3)" ליד תל אביב

אוהני אונהאוס נזכר בתחילת העבודה החקלאית בנצר סרני: "השקינו את הפרדסים, המטעים והכרמים דרך התעלות באמצעות שיטת ההצפה, קדחנו חור סביב כל עץ, גיזמנו את הכרמים הנטושים כאן בחווה, וניסינו להציל את המטעים, המטעים והכרמים. לאחר תקופה ארוכה של גיזום והשקיה טובים, הם התאוששו. לאחר שהיינו באתר, הגיעו תגבורות מאוחר יותר: דודיק פור וטדיק פיק, שהגיעו לכאן אחרי אימונים באפיקים. טדיק פיק המנוח היה אדם שידע ללמד את עצמו. הוא קרא הרבה ספרות מקצועית והוביל את הצוות דרך המטעים."

1949 "קִיבוץ בוכנוולד (3)" שונה שמו לקיבוץ "נצר סרני"
1962 אוהני אונהאוס מנהל ותיק של "מכבסה" בקיבוץ נצר
סרני

לפני כן הייתי חקלאי, עבדתי בגינת הירקות עם עמנואל שמולביץ ובמטעים עם משה ארטום. בשנת 1962 התחלתי לעבוד במכבסה שבה עבדו שושנה דוד, פנחס שומסקי (ניצני) וחיים בן-אדרת."

"הפסקתי לעבוד במכבסה ב-2003 כשהייתי בן 83, אבל עד היום אני הולך לשם לדבר עם חברים ולשתות קפה באווירה נעימה."

1985 מפגש תושבי פדרבורן בקיבוץ נצר סרני
 9.2.1986 כינוס הכוורים הפדרבורן לרגל יום הולדתו ה-80
 של איזי פיליפ; המרצה המרכזי יורגן לוונשטיין
 1989-28.5 בפדרבורן בהזמנת העיר עם קבוצת
 ניצולים

1998 אלפרד אונהאוס בקיבוץ נצר סרני

מוות בישראל ב-2016

גירוש הורים לגטו לודז', מוות בקולמehof

27.10.1941 הורים מאסן גורשו דרך דיסלדורף לגטו בלודז'
אלפרד אונהאוס:

"הגלויה האחרונה שקיבלתי מהם הייתה מגטו לודז'. התוכן היה: "אנחנו בסדר, שלחו לנו דברים." מכתב הכיסוי היה מאבי, הכתובת השולחת מאמא שלי."

6.5.1942 הורים מגטו לודז' למחנה ההשמדה קולמהוף

Konzentrationslager Groß-Rosen
- Arbeitslager Brunnitz -

Brunnitz, den 11.4.1945

Namensliste des Häftlingszuges vom 11.4.45 von Al. Geppertswurf (Al. Gr. Ro.)

Id. Häftl. u. Nr.	Id. Häftl. u. Nr.	Id. Häftl. u. Nr.	Name und Vorname	Geb.-Datum	Geb.-Ort	Beruf
1.	77001	75967	poln.J. Blechmann Hermann	12.12.26	ang.	Metall-
2.	77002	141972	poln.J. Ettinger Moritz	Grodno	29.11.12	arbeiter
3.	77003	126833	poln.J. Ewensohn Jakob	Gombin	7.4.19	Schlosser,
4.	77004	117016	dt.J. Feingersch Benjamin	Neuhof	17.12.25	Kesselschmie
5.	77005	124088	poln.J. Finkelstein Leo	Oldau	11.3.22	Schlosser
						ang.
						Metall-

אפריל 1945 **אוני אונהאוס**, הורסט גולדשמידט ואריך אורבך מגיעים לבית החולים במחנה דורנהאוז עם 11 אסירים נוספים מגפרסדורף

5.5.1945 שחרור גפרסדורף על ידי הצבא האדום;

150	Wysliborski Pinkus	14. 0.09	22.4.45	aus Goppersdorf
164	Goldmann Isak	24. 5.07	22.4.45	"
188	Waldosajn David	17. 3.25	22.4.45	"
189	Mienlich Otto	6. 7.13	22.4.45	"
191	Schutzmann Menek	18.12.07	22.4.45	"
X 192	Auerbach Erich	22. 3.22	22.4.45	"
X 194	Golschnitt Herat	12.10.27	22.4.45	"
X 197	Ohnhaas Alfred	20.2.22	22.4.45	"
131	Sasnowski Kazimierz	7.6.24		
141	Karmels Arno	15. 2.19		
143	Bardian Holdnd	31. 1.16		
561	Cytron Tobiasz	30.10.20	22.4.45	aus Goppersdorf
564	Entorowicz Marek	16. 5.10	22.4.45	"
566	Munkiewicz Berek	15. 1.24	22.4.45	"

6.5.1945 אלפרד אונהאוס עם אריך אורבך והורסט גולדשמידט ברשימת חולים של בית החולים מחנה דורנהאוז

8.5.1945 אריך אוארבך >

<https://spureninvest.de/2020/09/17/auerbach->

erich מת עקב תשישות מוחלטת בזרועותיו של הורסט גולדשמידט מהשחרור בלילה שלפני השחרור ב-8.5.1945 בדורנהאן

העברה לבית חולים פולני

העברה לפראג, ומשם לפילזן, שם היו האמריקאים עם הורסט גולדשמידט מפילסן לפדרבורן, שם הם לא פוגשים אף אחד מחאלוזים הפאדרבורן.

אוני אונהאוס נוסע לאסן, הוא מדווח:

”משם הלכתי לעיר הולדתי אסן כדי לבדוק אם מישהו חזר. חמישה יהודים שבו:... ביקרתי אותה בבית החולים באסן. בזמן שהייתי שם, אחות באה ואומרת שחייל מחפש אותי. וחייל גבוה נכנס, עם שרוול של מגן דוד, חייל מהבריגדה, חבר שלי מבית הספר - ליאו (ארג'ה לאון) ג'בלון! הוא הגיע לאסן מהולנד (Eindhoven FJW) ושמע בכנסייה שאני כאן. והוא

הנצחה

ספר זיכרון בית הכנסת הישן אסן
24.4.1998 עמודי עדות להוריו ולאחיו וולטר מאת אלפרד
אונהאוס בקיבוץ נצר סרני

מקורות

מפקד אוכלוסין המיעוטים הגרמני 1939
מרגיט נארמן, Ein Auge Gen Zion, פאדרבורן, 2000;
ISBN3-89498-087-7

<https://www.alemannia-judaica.de/images/Images%20423/Mannheim%20Walter%20Blum%20i92i-i944.pdf>

<https://www.alemannia-judaica.de/images/Images%20423/Mannheim%20Walter%20Blum%20i92i-i944.pdf>

<https://www.statistik-des-holocaust.de/OT43O3OS Breslau39.jpg>

<https://www.statistik-des-holocaust.de/OT43o3o5 Breslau39.jpg>

<https://media.essen.de/media/historisches-gogge.pdf> פורטל/מסמכים היסטוריים/בית 5/סינה הישנה

<https://media.essen.de/media/historisches-gogge.pdf> זיכרון פורטל/מסמכי אנדרטאות היסטוריות/בית 5/סינה הישנה

<https://www.bundesarchiv.de/gedenkbuch/de939973> ספר זיכרון

<https://www.bundesarchiv.de/gedenkbuch/de939977> < gogge.pdf

<https://www.bundesarchiv.de/gedenkbuch/DE391770> < gogge.pdf

<https://www.bundesarchiv.de/gedenkbuch/DE391770> < gogge.pdf

<https://www.bundesarchiv.de/gedenkbuch/DE391770> < gogge.pdf

תודות מאת ד"ר פרנץ-יוזף ויטסטאם

יצירת הביוגרפיה הזו התאפשרה בזכות התרגום הגרמני של הספר "עדויות מעמק החושך של המוות, ותיקי קיבוץ נצר-סרני טל" שסופק על ידי ארי ליפינסקי. הספר, שפורסם על ידי Oranit Verlag בשנת 1998 (קוד פתוח), פורסם עד כה רק בעברית/עברית.

תודתי המיוחדת ל ארי ליפינסקי, MBA, סופר (https://arilipinski.de/ari-blog), חבר לשעבר בקיבוץ נצר שרני, ראש מפעל הרהיטים בקיבוץ וכיום חבר דירקטוריון אגודת הזיכרון "הכשרות הכלוף בגרמניה 1933-1947" על תמיכתו הסולידרית בפרויקט זה כדי להתמודד עם ההיסטוריה של קיבוץ בוכנולד.

פורסם על ידי ד"ר פרנץ-יוזף ויטסטאם נולד ב-31 במאי 1951 בגימנסיה רפטרינום רקלינגהאוזן 1961 ל-Abitur 1970 מחקר ברפואה אנושית בבוכום רישיון לעסוק ברפואה 1981 דוקטורט 1982 מומחה לרפואה פנימית, קרדיולוגיה ורפואה נמרצת פרש מאז 2016

הצג עוד פוסטים </https://spureninvest.de/author/frajo> השאר תגובה עקבות באפוד </https://spureninvest.de>, מופעל